

Dogo Argentino Club ry:n puolesta haluan oikaista virheellisiä käsityksiä, joita esitettiin Iltasanomien 26.-27.5. ilmestyneessä artikkelissa. Samalla Dogo Argentino Club ry pahoittelee syvästi tapahtunutta ja ottaa vilpittömästi osaa Eskonniemien menetykseen.

Dogo argentino on Argentiinassa 1920-luvulla kehitetty rotu, jonka käyttötarkoitukset ovat suurriistan metsästys- ja vartiointitehtävät. Luonteeltaan rotu on itsevarma ja hyvin vahvatahtoinen mutta samalla rotumääritelmässä korostetaan rodun ihmisystävällisyyden olevan tärkeä vaalittava ominaisuus. Metsästyskoirana dogo argentino omaa voimakkaat riista- ja myös revierinpuolustusvietit. Rotu on hyvin vaativa ja haasteellinen kouluttaa, mutta se ei tee siitä kuitenkaan sopimatonta lemmikki- tai harrastuskoiraksi. Dogo argentinoja on maassamme ollut noin parin vuosikymmenen ajan ja kanta tällä hetkellä on muutama sata yksilöä. Koirat ovat pääsääntöisesti tavallisia perhekoiria, joiden kanssa harrastetaan samoja asioita kuin muidenkin koirarotujen kanssa, esim. näyttelyitä, agilityä, tottelevaisuuskoulutusta, hakua, jne.

Dogo argentino ei ole "taistelukoira", vaan kuten edellä mainittiin, metsästyskoira. Joissakin maissa harjoitetaan ihmisten välinpitämättömyyden ja mielivaltaisuuden nimiin koirataistelutilaisuuksia. Tällainen vinoutunut ihmisten ilonpito on luonut nimityksen "taistelukoira", jonka alle niputetaan vaihtelevasti erilaisia koirarotuja. Suomen laki kieltää tällaisen toiminnan, eikä täällä ole syytä "taistelukoira"-nimityksen käyttöön.

Koiraeläin on aina koiraeläin, joka toimii pääsääntöisesti aina vaistojensa ja viettiensä varassa ja niiden ohjaamana. Tämä tulisi jokaisen koiranomistajan muistaa ja tiedostaa, olipa kyseessä sitten pieni seurakoiratyypinen rotu tai suurempi johonkin tiettyyn käyttötarkoitukseen jalostettu rotu. Rodunjalostuksella on aikaansaatu käyttöominaisuuksiltaan, ulkonäöltään ja kooltaan paljon toisistaan poikkeavia, eritavoin ja kukin viettiperimiensä mukaisesti toimivia rotuja. Koiraeläimet, yleensä rotuun katsomatta, puolustavat kaikki omaa reviiriään ulkopuolisilta tunkeilijoilta. Silloin kun revierikiistan osapuolet ovat kokoeroltaan suuria, saattavat seuraukset olla hyvinkin ikäviä.

Työssäni koirahoitolassa ja koiria kouluttaessani kohtaan paljon erilaisia rotuja ja koirayksilöitä. Luontokappaleiden kanssa ei aina voi välttyä vahingoilta ja kaikkia tilanteita ei voi ennakoita ja riskejä ennaltaehkäistä, vaikka kuinka toimisi kaikkien kirjoitettujen ja kirjoittamattomien säännösten mukaan. On hyväksyttävä tosiasia, että tapaturmien riski on aina olemassa, vaikka itse kukin pyrkisikin toimimaan oikein ja tilanteen vaatimalla tavalla. Esimerkiksi itse olen joutunut todistamaan eri rotuisten, ihmisten lemmikkikoirien päähänpistoja useampaan kertaan omalla tontillani. Tässä muutamia esimerkkejä: Suomalaiseen metsästyskoirarotuun lukeutuva yksilö irtaantui omistajaltaan ja hyppäsi korkean aidan yli lemmikkivuohieni kimppuun raadellen toista vuohista pahoin jaloista ja vatsasta. Vasta kolmen ihmisen ja katuharjojen avulla saimme lemmikkikoiran viimein keskeyttämään aikeensa. Myös talon kissat omalla pihalla liikkuessaan on yritetty useampaan kertaan päästää päiviltä lemmikkikoirien toimesta. Olen myös itse joutunut hoitolassani lemmikkikoiran arvaamattoman hyökkäyksen kohteeksi, josta seurauksena murtunut käsi ja yli 10 viikon sairausloma. Samankaltaisia tapahtumia on paljon muitakin, varsinkin lemmikkien parissa työskentelevien kokemuspiirissä. Kuitenkaan se ei oikeuta ketään arvioimaan yksittäisten tapausten perusteella minkään yksilön saatikka rodun soveltuvuutta tai soveltumattomuutta lemmikkieläimeksi.

Dogo Argentino Club ry:n hallituksen puolesta

Jaana Penttinen
puheenjohtaja